

[Hauch.]

nylig holdt. De Forslag, som nys er forelagt, vil formentlig kunne paaregne at faa Regeringspartiernes Stemmer baade her i det høje Landsting og i det høje Folketing.

Jeg finder ikke nogen Grund til paa nærværende Tidspunkt at indlede en større Forhandling. I Betænkningen siges det, at Udvalgets Flertal, det konservative Partis og Venstres Medlemmer, indstiller Lovforslaget til Forkastelse, medens Mindretallet anbefaler det til Vedtagelse. Paa Flertallets Vegne skal jeg da have den Ære at anbefale Tingets Medlemmer at stemme imod Lovforslagets Overgang til tredje Behandling.

C. F. Sørensen: Det er rigaaet Partiet Venstre, som det ofte gaar den dovne: naar Fyraften nærmer sig, faar han saa rædsomt travlt. Venstre har faaet saa travlt med sit Militærapparat, at det ikke kunde vente, til det af Regeringen fremsatte Forslag om et Vagtkorps og en Statsmarine kunde blive behandlet færdigt. Det ærede Parti har nu forelagt sit Forslag om, hvad det for Øjeblikket mener rigtigt og nødvendigt paa Militærvæsenets Omraade.

Det ærede Parti maa vel have sine Hensigter dermed, og Hensigterne kan jo være mange forskellige. Jeg skal ikke udtale mig derom, for saa ved jeg, jeg kommer i Konflikt med den højtærede Formand. Men det er rigtigt nok, at det Lovforslag, som er behandlet i Udvalget, har ligget der længe. Forslag til Lov om et Vagtkorps og en Statsmarine blev fremsat i dette høje Ting den 25. September 1931, lige efter Samlingens Begyndelse. Første Behandling og Udvalgets Nedsættelse fandt Sted den 6. Oktober, og anden Behandling foretages nu i Dag den 16. Marts 1932, det vil sige: 5 Maaneder og 10 Dage har Udvalget haft til at behandle dette af Regeringen fremsatte Lovforslag. Mod Forventning viser den omdelte Betænkning et negativt Resultat, idet Flertallet, som ogsaa fremhævet af den ærede Ordfører, foreslaar Forslaget afvist ved Afstemningen. Naar jeg siger, at Resultatet af Udvalgsforhandlingerne mod Forventning er blevet negativt, er Aarsagen den, at den ærede Ordfører ved Lovforslagets første Behandling afgav Løfter, der gav Anledning til at tro, at Venstre denne Gang vilde gaa ind i en virkelig, en positiv Forhandling. Den ærede Ordfører (Hauch) udtalte saaledes:

„Vi tilsiger vor Medvirken til en fordomsfri og saglig Drøftelse af Spørgsmaalet i det Udvalg, som jeg agter at

stille Forslag om efter Lovforslagets Overgang til anden Behandling.“

En saadan Udtalelse af en Ordfører skaber Forventninger, og jeg takkede da ogsaa den ærede Ordfører paa mit Partis Vegne for den Velvillie, han gav Udtryk for, og for dette Tilsagn om Forhandling i Udvalget. Men hans Tilsagn er ikke blevet holdt. Udvalgsbehandlingen har som nævnt været i fem Maaneder og ti Dage, men om Regeringens Forslag om et Vagtkorps og en Statsmarine har der ikke været forhandlet i Udvalget i ti Minutter. Venstre vilde tale om noget andet og talte i mange Møder, ofte Møder, der varede flere Timer ad Gangen, om noget andet. Partiet giver i Betænkningen Udtryk for det, der taltes om, idet det siger: Udvalget nedsatte ved Samlingens Begyndelse et Underudvalg, som gennem en Række Møder og Konferencer har beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Landets Forsvarsordning, men det har ikke vist sig muligt at opnaa Enighed. Nej, det har ikke vist sig muligt at opnaa Enighed om det, Venstre vilde tale om, en Omordning, en Omplacering af de militære Spørgsmaal. Men det var ikke herom, Udvalget var nedsat. Det høje Ting havde nedsat et Udvalg til Behandling af Regeringens Forslag om Vagtkorps og Statsmarine og ikke til Behandling af de private militære Interesser, som Venstre har. Den Skæbne, Regeringens Forslag om Vagtkorps og Statsmarinen har faaet i denne Omgang, kender vi alle. Venstre og Konservative vil bruge deres spinkle Flertal i dette Ting til at gaa imod Flertallet i Folketinget og Flertallet i det danske Folk. Der er med den Følgning, Rigsdagens Medlemmer har med Befolkningen, ingen Tvivl om, at vi har Lov til at sige, at Venstre og de Konservative ved at gaa mod Regeringens Forslag gaar mod de Følelser og Opfattelser, der i langt overvejende Grad er gældende hos det store Flertal i den danske Befolkning. Det socialdemokratiske Parti har den sikre Overbevisning, at Danmark magter ikke økonomisk at stille en Militærordning op, der kan paatage sig kampmæssige Opgaver. Et lille Land som Danmark og et Ørige med en Kystlinie paa 7 437 km magter kun det, Folkeforbundet kræver af de smaa Stater, Løsningen af Bevogtningsopgaverne.

Naar jeg nu med den højtærede Formands Tilladelse vil citere nogle af de Paragraffer og Artikler, der har været lagt Vægt paa Landenes militærpolitiske Forhandlinger i Genève gennem en Aarrække, og som Repræsentanter for alle Partier i Danmark har skrevet under paa, tror jeg, at alle vi